

YAVRU KAPLUMBAĞA

Büyük bir çiftliğin yanında yeşil bir alanda bir anne kaplumbağa yaşıyordu. Kaplumbağanın çok sevimli bir yavrusu vardı. Yavru kaplumbağa sevimli olduğu kadar da yaramazdı.

Oynamayı ve gezmeyi çok seviyordu. Annesi zaman zaman yavru kaplumbağayı uyarıyordu.

- Yavrum biliyorum oynamayı ve gezmeyi çok seviyorsun.

Ama sakın uzaklara gitme. Hep seni görebileceğim yerlerde dolaş olur mu?

- Anneciğim ben zaten çok uzaklara gitmiyorum.
- Aferin sana.

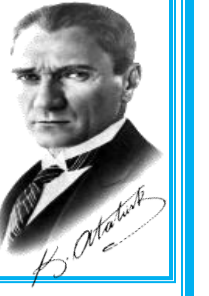

- Yavru kaplumbağa çoğu zaman annesinin sözünü dinliyordu. Ama bazen oyuna dalıp uzaklara gittiği oluyordu.

Öyle zamanlarda annesi onu azarlıyordu.

- Hani uzaklara gitmeyecektin?

Çiftliğin öbür tarafına gitmişsin. Seni buluncaya kadar canım çıktı.

- Ama anneciğim ben oraları da görmek istiyorum.

- Biraz daha büyüyünce beraber gezeriz oraları. Biz en güzel yerde yaşıyoruz yavrum.

Gerçekten etraf yeşil çayırlar ve kır çiçekleri ile kaplıydı. Yakınlarda meyve bahçeleri vardı. Uzun ve yeşil ağaçlar çok güzeldi.